

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.560/2025/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

dr. Rózsa Péter ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Ónodi Csaba István (cím2)

Az ügy tárgya:

Sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.457/2024/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

városi Törvényszék 20.P.20.012/2023/87.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ügy alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt keresetet terjesztett elő a név2 Megyei Bíróság ellen a városi Városi Bíróság P.24.503/2005. számú ügye miatt (a továbbiakban: alapügy). A név1 a P.22.230/2015/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2016. november 18-án meghozott Pf.I.21.053/2016/4. számú ítéletével a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítéletet a felperes jogi képviselője 2016. november 28-án vette át. A Kúria a Pfv.IV.21.009/2017/4. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[2] A felperes a jogerős ítélettel szemben 2017. május 23. napján perújítási kérelmet terjesztett elő. A megismételt eljárásban a név1 a P.20.330/2019/5. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. A városi Ítéltábla a Pkf.II.20.256/2019/2. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését.

A kereset és az ellenkérelem

[3] A felperes 2022. november 9-én előterjesztett fizetési meghagyásban, majd a perré alakulás folytán a keresetben 300.000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A kereset jogalapjaként a polgári perrendtartástól szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 2. § (3) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-át, 6:548. § (1) bekezdését, 6:549. § (1) bekezdését, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdését, 349. § (1) és (3) bekezdését a jelölte meg.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes követelése elévült, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:23. § (1) bekezdése alapján már nem érvényesíthető. A felperes a sérelemdíj iránti igényét bírósági úton legkésőbb 2021. november 18. napjáig, azaz 2016. november 18. napjától számított 5 éven belül érvényesíthette volna, a jogerős ítélet kézbesítésének későbbi időpontja legfeljebb az elévülés nyugvására adott volna okot, erre azonban a felperes nem hivatkozott. A másodfokú bíróság a perújítási ügy kapcsán indokolásában kifejtette, hogy ugyan az alkalmazandó jogszabályhelyek helyesen kerültek megjelölésre a vagyoni kártérítési igény tekintetében, azonban sérelemdíj ezen szabályok alapján nem igényelhető alappal.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, melyből helytálló következtetéseket levonva utasította el a felperes kereseteit és az érdemi döntés indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérte a jogerős ítélet perköltség fizetésére kötelező rendelkezésének hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a perköltség fizetésére kötelezésének mellőzését, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Kérte a jogerős ítélet 9.233 forint közjegyzői díj fizetésére kötelező rendelkezésének hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az alperest illeték megfizetésére kötelező ítélet meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Továbbá kérte a felülvizsgálati eljárási költségének a megtérítését.

[8] Megsértett jogszabályként a régi Pp. 1. §-át, 2. § (1) és (3) bekezdését, 95. § (1) bekezdését, 132. § (1) bekezdését, 3. § (3) és (6) bekezdését, 228. § (1) bekezdését, 219. § (1) bekezdés *a*) pontját, 256/A. § (1) bekezdését, 73/A. (1) bekezdés *bb*) pontját, 95. § (2) bekezdését, 124. § (1)-(4) bekezdését, 163. § (1) bekezdését, 130. § (1) bekezdés *d*) pontját, 157. § *a*) pontját, 252. § (4) bekezdését, 21. § (2) bekezdését, 269. §-át, 266. § (1)-(3) bekezdését, a régi Ptk. Ptk. 339. § (1) bekezdését, 349. § (1) és (3) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, 346. § (4)-(5) bekezdését, 233. § (1) bekezdését, 115. § (1) bekezdését, 183. § (1) bekezdését, 237. § (2)-(5) bekezdését, 230. § (1) bekezdését, 342. § (3) bekezdését, 265. § (1) bekezdését, 266. § (2) és (4) bekezdését, 191. § (4) bekezdését, 202. § (1) bekezdését, 110. § (3) bekezdését, 369. § (4) bekezdését, 370. § (4) bekezdését, 381. §-át, 383. § (2) bekezdését, 369. § (4) bekezdését, 220. § (1) bekezdés *d*) pontját, 80. §-át, 81. § (2)-(3) bekezdését, 83. § (1) és (5) bekezdését, 86. § (2) bekezdését, a Ptk. 6:519. §-át; 6:518. §-át, 6:520. §-át, 6:548. § (1) bekezdését, 6:549. § (1) bekezdését, 6:22. § (1)-(2) és (4) bekezdését, 6:23. § (4) bekezdését jelölte meg. A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 25. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[9] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés *a*) pontjának második és *b*) pontjának első fordulatra alapította.

[10] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem indokai az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, hogy a bíróság a régi Pp. 2. § (1) bekezdésben foglalt a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére alapított igényérvényesítése elévülési idejének kezdetét az alapügy jogerős ítéletének meghozatala napjában határozta meg, holott a jogerős ítéletet az alperes tárgyaláson kívül hozta meg. A régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdése alapján folyamatban volt eljárásban az elévülés kezdő napjaként azt a dátumot kell figyelembe venni, amikor az alapügyben a jogerős ítéletet kézbesítették a fél részére. E jogkérdésben a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást. Az a jogkérdés, hogy a per tisztességes lefolytatásához való jog sérelmére alapított igényérvényesítés elévülése kezdő napjának a jogerős ítélet kézbesítésének napját kell-e

tekinteni, nagy számú ügyben fordul elő, a jogalanyok széles körét érinti. Az alapügyben a jogerős ítéletet a jogi képviselője részére a régi Pp. 219. § (1) bekezdés a) pontja alapján 2016. november 28. napján kézbesítették, ettől a naptól kell számítani az eljárással kapcsolatban kért igényérvényesítés elévülési idejét, hiszen a jogerős ítélet kézbesítése előtt nem volt ismert számára a másodfokú bíróság ítélete. Ezt a jogértelmezést támasztja alá a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 11. § (6) bekezdése is, amely szerint a jogerősen befejezett bírósági eljárással kapcsolatban a fél az igényérvényesítésre irányuló nemperes eljárást a bírósági eljárást befejező jogerős határozat kézhezvételétől számított négy hónapos jogvesztő határidőn belül indíthatja meg. Ebből következően a régi Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértése esetén a 2. § (3) bekezdése alapján kért igény érvényesítés 5 éves határidejét is a jogerős ítélet kézhezvételétől kell számítani. A jogerős ítéletben foglalt jogértelmezés, a már kialakult bírói gyakorlat követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria előjáróban kiemeli, hogy a Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. A Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja értelmében vagyoni jogi per az a per, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul vagy értéke pénzösszegben kifejezhető.

[12] Jelen perben a felperes sérelemdíj iránti igénye pénzösszegben kifejezhető, ezért a per vagyoni jogi pernek minősül. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntését és annak indokait mindenben osztotta, ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztése nem volt mellőzhető. A felperes e kötelezettségének eleget tett.

[13] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alaptalan a következők szerint.

[14] A felperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulatra alapítottan kérte.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[16] A Kúria számos határozata által megerősített (többek között: Kúria Pfv.III.30.129/2024/2., Pfv.IV.21.149/2024/2.) 1/2021. PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont második fordulataban szabályozott engedélyezési ok – tekintetében ezért azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.V.20.396/2023/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3).

[17] Jelen ügyben a felperes nem adott elő olyan körülményt, amelynek következtében a bírói gyakorlat követése – a körülmények változására tekintettel – nem támogatható, nem lenne fenntartható és emiatt szükséges a joggyakorlat továbbfejlesztése, ezért a Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében nem találta a jogerős ítélet felülvizsgálatát szükségesnek. Ezért megállapította, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulataban meghatározott engedélyezési ok nem áll fenn.

[18] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulata alapján is indokoltnak tartotta a felülvizsgálat engedélyezését.

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulata szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt indokolt. Többek között a Kúria Pfv.IV.20.530/2023/2. számú precedens határozatával megerősített 1/2021. PK vélemény 3. pontja értelmében ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben azonban az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyen ok lehet például az új típusú ügyek nagy száma. Ha a felek olyan jogkérdés értelmezését kérik a Kúriától, amely bár új, de a jogegységet (jogbiztonságot) a jogkérdés megválaszolása annak csekély jelentősége vagy kisszámú gyakorlati előfordulása folytán nem érinti, a felülvizsgálatot nem indokolt engedélyezni.

[20] A fentiekkel szemben a felperes saját jelentős érdeksérelmére történő hivatkozása az elvi iránymutatás érdekében a felülvizsgálat engedélyezését nem indokolják. A felperes érvelése nem mutat túl az egyedi ügy keretein, nem alkalmas a felvetett jogkérdés különleges súlyának igazolására. Nem állapítható meg az sem, hogy az állított elvi jelentőségű jogkérdés nagyszámban előforduló, új típusú ügyben merült volna fel, illetve az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a jogszabály értelmezése valamely okból túlmutatnának az egyedi ügyön. Mivel a felperes olyan jogkérdés megválaszolását kérte, amely a jogegységet a jogkérdés megválaszolása a gyakorlati előfordulás száma miatt nem érinti, ezért a felülvizsgálat engedélyezésének felperes által megjelölt okai nem állnak fenn (Pfv.V.20.374/2024/3.). Mivel a felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának első fordulatával kapcsolatos érvei között nem fejtette ki, hogy a felvetett jogkérdés a különleges súlyára tekintettel az egyedi ügyön mi okból mutat túl, nem állapítható meg az sem, hogy az érintett jogkérdés az ügyek nagy számát érinti, ezért a felülvizsgálat ezen okból sem engedélyezhető.

[21] A PK vélemény 7. pontja értelmében a felülvizsgálat engedélyezése körében a Kúria csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja, a jogerős határozat felülvizsgálatát tehát csak az engedélyezés feltételei szempontjából végzi el.

[22] A felperes az egyedi tényálláshoz kötötten támadta a hivatkozott jogszabályok téves alkalmazását. Ez azonban kizárólag a felülvizsgálat engedélyezése esetén, a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásakor vizsgálható. Az egyedi ügyben a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések nem szolgálhatnak a felülvizsgálat engedélyezésének az alapjául, hiszen azok jellegüknél fogva az egyedi ügyön nem mutatnak túl. Ezért a felperes által az engedélyezés iránti kérelmében is megjelölt, az ügy érdemére kihatóan állított jogszabálysértéseket a Kúria nem vizsgálhatta.

[23] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[24] Ha a fél nem igazolja eltérő joggyakorlat fennállását, vagy nem ad elő olyan körülményt, amelyre figyelemmel a korábbi bírói gyakorlat ne lenne fenntartható, illetve nem igazolja, hogy a felvetett jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, valamint a fél által megfogalmazott jogkérdés társadalmi jelentősége nem számottevő, a felülvizsgálat nem engedélyezhető.

Záró rész

[25] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *b)* pontja értelmében 15.000 forint, mely a felperes személyes költségmentességére tekintettel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[26] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. június 18.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró